

AY KÂŞIFI

PELİKANIM PELİ

ESRA BULUT

Çizer: BERK ÖZTÜRK

Yaz Planı

Bu yaz bahçedeki bütün ağaçlara birer isim verdim. Sağdaki kırmızı yemişli olan Kızılıcık. Onun yanındaki turuncu çiçekli Tarçın. Dallarına uzanabildiğim ve koca şeftalileri olan, Tüylü. Tüylü'nün hemen yanında sıcaktan erimemek için ayaklarını suya sokup serinlemeye çalışan da pelikanım, Peli.

Yaz yeni başlıyordu. Burnuma Peli ile geçecek harika bir yaz kokusu geliyordu. Hemen tatil planı yapmak için bahçede beni bekleyen Peli'nin yanına inmeliydim. Hazırlanmaya başladım. Yeşil tişörtüm nerede bir türlü bulamıyordum. Annem televizyonun sesini açmış beni duymuyordu bile.

"Nerede bu yeşil tişörtüm?"

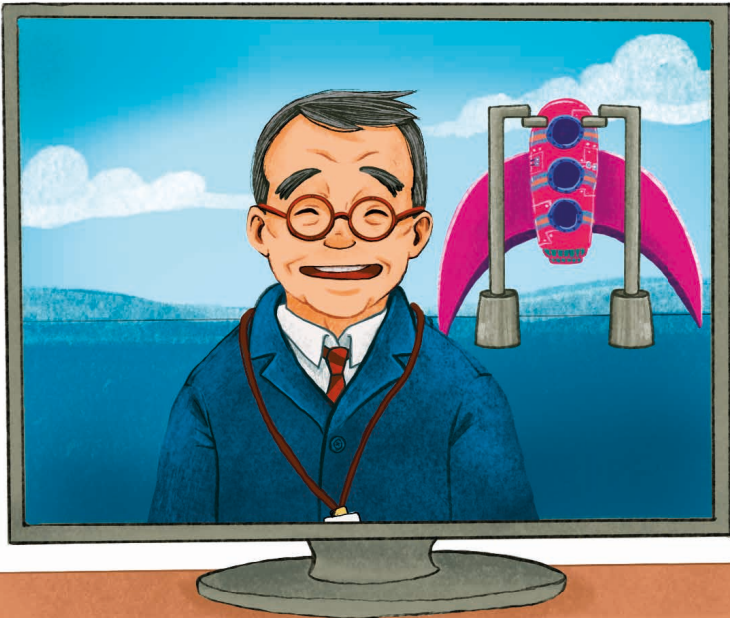
Salona koştum ve annemin neyi bu kadar dikkatle sey-

rettiğine baktım. Türkiye Japon bilim elçisi Hideo Yamamoto adında bir bilim insanı açıklama yapmaya hazırlanıyordu:

Hideo Yamamoto: “Konniçiva. Merhaba. Ay Kâşifi (ムーンエクスプローラー) adındaki uzay aracı-mas dün gece Japonya'dan fırlatıldı. Ay Kâşifi-mas gelecekte canlılar tarafından kullanılmak üzere Ay'daki su buzunu birikintilerinin yerini belirleyecek. Bir ay boyunca kâşif yapacak aracı-mas dün gece Türkiye'nin birçok yerinden çıplak gözle görüldü. İki gün daha aya fırlatılmadan önce dünya

yörüngesinden Ay Kâşifi'ni izleyebilirsiniz. Teşekkürler.”

Muhabir: “Japon bilim elçisi Hideo Yamamoto, Ay Kâşifi'nin yolculuğuna eşlik etmek isteyen herkesi bu gece ve yarın gece saat 21.00 civarında dürbünüyle gökyüzüne daha dikkatli bakmaya davet etti.”

İşte bu gerçekten harika bir yaz macerası olabilirdi! Yeşil tişörtüm artık umurumda değildi. Her men odama koştum ve dedemin her sene doğum günümde ısrarla hediye ettiği dürbünlerden ikisini kapıp soluğu Peli'nin yanında aldım.

Ve Peli'ye tatil planımızı anlatmaya başladım:

“Peli'ciğim, bu gece çok önemli bir uzay macerasına ortak oluyoruz. Sana daha önce biraz anlatmıştım; canlılar susuz yaşayamaz. Bu yüzden Dünya bizim yaşayabileceğimiz tek gezegen. Çünkü Dünya üzerinde su bulunan tek gezegen. Ama biz Dünya'ya pek iyi davranmıyoruz. Ormanlardaki ağaçlar, denizlerdeki balıklar gökyüzündeki kuşlar, her şey biz Dünya'yı kirlettiğimiz için zarar görü-

yor. **Biliyor musun, Peli'ciğim?**

Eğer bir gün Peli'ciğim, her şey kötüye giderse-
umarım gitmez ama- her şey kötüye giderse Dün-
ya çok çok çok ısınacakmış! Eğer Dünya çok çok
çok ısınırsa belki de sıcak yaz günlerinde Pelikan
dostlarımız ayaklarını sokacak su birikintisi bile
bulamayacaklar. İşte o zaman Peli'ciğim belki de
hepimiz başka bir gezegen bulup yeniden hayat
kurmaya zorunda kalacağız. Bu yüzden bu gece yola
çıkacak olan Ay Kâşifi bizim için çokook önemli. Her
şey yolunda giderse Ay Kaşifi bizim için Ay'daki
suları keşfedecek. Biz de bu gece gözümüzü kırp-
madan Ay Kaşifi'ni takip edeceğiz.”

Görev kuşu Peli'm görevini dikkatle dinledikten
sonra heyecanla kendi etrafında bir tur döndü ve
kanatlarını çırdı. Planı sevmiştir.

**“İlk iş kendimize bir gözlem
kulesi bulmak.”** dedim.

Peli ile ağaçları tek tek dolaşmaya başladık. İki-
mizi de taşıyacak, dalları sağlam bir ağaç bulmalıydık.
İlk durağımız Kızılılık'tı. Kızılılık'ın dalları gözlem

kulesi olmak için fazla inceydi. Peli' de zaten hiç hafif değildi. Tarçın'ın çiçeklerine zarar verirsek annem hemen fark ederdi. Ya Tüylü? Tüylü'nün dalları hem sağlamdı hem de bazı dallarında şeftaliler epey seyrekli. İşte aradığımız gözlem kulesini bulmuştuk.

Tüylü'ye çıkmak için bir deneme yapmaya karar verdik. Koca kanadını Tüylü'nün ilk dalına uzatan Peli benim için bir tırmanma merdiveni inşa etti. İlk dala Peli'nin yardımıyla hızlıca ulaştım. Sonra ikincisine ve üçüncüsüne... Üçüncü dal ikimizi taşıyacak kadar iri ve sağlam gözüküyordu. Üzerinde de sadece acıktığımızda biraz atıştıracak kadar şeftali vardı. Üçüncü dala oturup boynumdaki dürbünle gökyüzüne baktım. Görüş açım temizdi. Peli'yi yanıma çağırmak için kısa ıslığımlı çaldım. Peli hafif kanatlanarak yanıma kondu. Boynundaki dürbünüyle gökyüzüne bakıp sevinçle **"pee-pii"** diye bağırdı. Bu, mutlu Peli'nin Peri deyişiydi. İşte olmuştu. Peli'ye hava karardığında, saat tam 21.00'da Tüylü'nün üçüncü dalında hazır beklemesini söyledim.

Ay Kâşifi'ni göreceğimiz ilk gece bu geceydi.

Ay Kâşifi'ni Bekliyoruz

Hava kararmıştı. Saat tam dokuzda anneme Peli ile Ay Kâşifi'ni izleyeceğimizi söyleyip dürbünlerle bahçeye çıktım. Peli Tüylü'nün üçüncü dalında beni bekliyordu. Kendi gayretimle üçüncü dala tırmandım. Peli'nin yanına oturdum ve dürbünlerimizi taktık.

Peli dürbününü kanatlarıyla gözlerine götürünce daha önce hiç duymadığım tuhaf bir çığlık attı. Ay Kâşifi'ni görmüş olduğunu düşünüp hemen ben de dürbünümle gökyüzüne baktım.

Hayır, bu Ay Kâşifi değildi.

Samanyolu'ydu! Muhteşem gözüküyordu. Kalın bir fırça ile usta bir ressam tarafından çizilmiş dümdüz bir çizgiydi. Eğer gözlerim parlaklığından bu kadar kamaşmasa belki dedemin anlattığı kara deliği bile görebilirdim. Resim dersinde öğrendiğimizin beş katından fazla mavi, mor ve pembe tonu vardı üzerinde. Her yanına serpilmiş irili ufaklı milyonlarca sarı yıldız onu pırıltılarla süslüyordu. En iri parlaklıklar adını aklımda tutmakta zorlandığım yıldız sistemleri olmalıydı. Bütün geceyi ağaçta geçirsem sabaha kadar saymakla bitiremeyeceğim kadar çok yıldız vardı gökyüzünde. Dayanamadım, yıldızları saymaya başladım. Bazen uykuya dalmak için de aynı yöntemi kullanıyordum. Yüze gelmeden uyuma garantili başka hiçbir teknik bulamadım. Bakalım dürbünle kaç kadar sayabileceğim. Umarım yine uyumam.

"Yetmiş sekiz, yetmiş dokuz, seksen..."

Sekseninci yıldızda tam esnemeye başlamıştım ki Peli'nin beni neredeyse daldan düşürecek dürtmesiyle kafamı sağa çevirmem gerektiğini anladım.

İşte o an Peli ile aynı anda ıġlıġı bastık. Bu, Ay Kâşifi'ydi!

Bir elimiz ve kanadımızla dürbünlerimizi gözümüzde tutarken diġer elimiz ve kanadımızla Ay Kâşifi'ni selamladık. Üstümüzden yavaşça süzölerek ince bir çizgi ile uzayıp gözden kayboldu. Dürbünlerimizi boynumuza asıp Peli ile birbirimize kocaman sarıldık. Heyecandan kalbi küt küt atan Peli, dalda durmakta zorlanıyordu. Yavaşça yere indik. Dürbünleri topladım. Peli'nin yumuşak karnına bir kez daha sarıldım ve iyi geceler dilerim.

Yarın aynı yerde aynı saatte yeniden buluşacağız. Ay Kâşifi'ni Ay'a gitmeden dünya yörüngesinde görebileceġimiz son gece yarın geceydi.